

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Ivonou Šubrtovou ve věci

žalobce: **Ing. L. H.**

proti

žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**
se sídlem Pivovarské náměstí 1245, 500 02 Hradec Králové

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 5. 2019, č. j. KUKHK-9780/DS/2019/DV-2,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobce se domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Magistrátu města Hradec Králové (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 13. 2. 2019, č. j. MMHK/029070/2019/OP/Beč, sp. zn. P/2759/2018/OP/Beč (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Tímto rozhodnutím byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 7, ve spojení s § 4 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), za což byl potrestán pokutou ve výši 8 000 Kč a uložením zákazu činnosti

spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 8 měsíců ode dne nabytí právní moci rozhodnutí.

2. Uvedeného přestupku se měl žalobce dopustit z nedbalosti tím, že dne 10. 8. 2018 v 9:20 hod. řídil na silnici č. I/11, před obcí Obědovice, v 30,4 km ve směru od Chlumce nad Cidlinou na Hradec Králové, osobní motorové vozidlo zn. Mercedes-Benz GL 350, šedé metal. barvy, reg. zn. X, kdy se neřídil v místě její platnosti svislou zákazovou dopravní značkou „B 21a - Zákaz předjíždění” a vodorovnou dopravní značkou „V 1a - Podélná čára souvislá” a předjížděl vlevo jiné motorové vozidlo v místě, kde je to zakázáno. Následně jej zastavila hlídka Policie ČR na silnici č. I/11 u Kratonoh.

II. Obsah žaloby

3. Podle žalobce se žalovaný dostatečně nevypořádal s jeho odvolací argumentací, případně se s jednotlivými argumenty vyrovnal vadně. V důsledku uvedeného je napadené rozhodnutí nesprávné, odporuje právním předpisům a ústavně zaručenému právu na spravedlivý proces.
4. Žalobce formuloval žalobní námitky do následujících bodů:
5. Žalovaný podle něj potvrdil postup správního orgánu I. stupně, ač byl vadný a v rozporu s právem na spravedlivý proces. Žalobce shrnul, že si dne 22. 10. 2019 převzal předvolání k jednání na den 31. 10. 2018, na němž měl být proveden jeho výslech a výslech svědků. Správní orgán I. stupně doručil předvolání k jednání jen jemu, přestože již 17. 10. 2018 obdržel plnou moc k zastupování pro žalobcova zmocněnce a měl doručovat písemnosti pouze zástupci. Tím došlo podle žalobce k porušení § 38 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád”). Správní orgán I. stupně poté vyzval zmocněnce k potvrzení zplnomocnění, neboť na plné moci nebyl jeho podpis. Tehdy se zmocněnec dozvěděl o proběhlém jednání. Následně správní orgán I. stupně nevyhověl žádosti o prominutí zmeškání úkonu proběhlého ústního jednání s tím, že žalobce měl sám vyrozumět zmocněnce o termínu ústního jednání, ukončil dokazování a stanovil termín k seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí dne 10. 12. 2018. K odvolání žalobce ze dne 7. 12. 2018 proti usnesení o zmeškání úkonu žalovaný dne 4. 2. 2019 potvrdil postup prvostupňového správního orgánu jako správný. Dne 5. 2. 2019 žalobce požádal, aby byl vyslechnut. Trval na tom, že se chce k celé věci vyjádřit, a že další důkazy navrhne při svém výslechu. Jeho návrh však nebyl respektován. Žalobce nesouhlasil s tím, že žalovaný aproboval postup správního orgánu I. stupně, který jeho zmocněnce nevyrozuměl o konání výslechu svědků, a nevypořádal se ani s odmítnutím důkazního návrhu spočívajícího ve výslechu obviněného. V souvislosti s tím odkázal na nálezy Ústavního soudu sp. zn. III ÚS 61/1994, kladoucí důraz na zajištění možnosti účastníka vyjádřit se k provedeným důkazům, k věci samé a navrhnout důkazy, jakož i povinnost rozhodnout o důkazních návrzích, případně řádně odůvodnit jejich neprovedení.
6. Dále namítl, že žalovaný vadně potvrdil postup správního orgánu I. stupně, který odporoval ustanovení § 36 odst. 1 a 3 správního řádu. Uvedl, že poté, kdy mu byla stanovena možnost seznámit se dne 10. 12. 2018 s podklady pro rozhodnutí, byl spis doplněn o jeho odvolání proti rozhodnutí o neprominutí zmeškání úkonu a o rozhodnutí odvolacího orgánu, jakož i o jeho návrh na provedení dalších důkazů. Žalobce má za to, že žalovaný v rozporu s § 50 správního řádu nepovažoval odvolání,

rozhodnutí o odvolání ani dodatečně učiněný návrh na dokazování za podklady rozhodnutí s tvrzením, že se nejedná o důkazní prostředky, na základě kterých se rozhoduje o přestupku. Uvedl, že žalovaný nesprávně ztotožňuje důkazy a podklady pro vydání rozhodnutí, a s odkazem na komentářovou literaturu zdůraznil, že podkladem pro vydání rozhodnutí může být cokoli, co má určitou vypovídací hodnotu a může přispět ke zjištění stavu věci, tedy např. zákonem citované návrhy účastníků, skutečnosti známé z úřední činnosti, či podklady od jiných správních orgánů. Odkázal na náleží Ústavního soudu sp. zn. III. ÚS 58/2000 s tím, že žalovaný nepřiměřeně zasáhl do jeho práva na spravedlivý proces a zatížil své rozhodnutí vadami, pro něž nemůže v řízení před soudem obstát. Dodal, že neobstojí ani tvrzení žalovaného, podle něhož podklady zařazené po stanoveném termínu k vyjádření byly žalobci známy, neboť takové tvrzení odporuje logice § 36 odst. 3 správního řádu. Uvedl, že mnozí účastníci v průběhu řízení do spisu nahlíží a tedy znají jeho obsah.

7. Žalobce dále napadl způsob, s nímž se žalovaný vypořádal s jeho vyjádřením a s čestnými prohlášeními dvou osob, které přiložil k odvolání a navrhl provést důkaz jejich svědeckými výpověďmi. Nesouhlasil s tím, že se jednalo o obstrukci. Namítl, že se žalovaný s uvedenými důkazními návrhy nijak nevypořádal a ani nezdůvodnil, proč nebyly provedeny. Žalobce poukázal na ustanovení § 97 i § 98 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“) s tím, že koncentrace je vyloučena a žalovaný byl povinen vypořádat se v souladu s vyšetřovací zásadou s jeho důkazními návrhy. Uvedl, že s ohledem na povinnost žalovaného podle § 98 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky přezkoumat rozhodnutí v celém rozsahu, byl žalovaný také povinen ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu seznámit jej s podklady pro vydání rozhodnutí, což neučinil.
8. Na základě shora uvedených žalobních bodů navrhl zrušení napadeného rozhodnutí.

III. Vyjádření žalovaného

9. Žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Zdůraznil, že žalobci bylo dne 27. 9. 2018 doručeno oznámení o zahájení řízení a poučení o právu požádat nařízení ústního jednání. Dne 5. 10. 2018 byla správnímu orgánu I. stupně doručena žádost o nařízení ústního jednání a písemností ze dne 10. 10. 2018 předvolal žalobce k ústnímu jednání na den 31. 10. 2018. Ve smyslu § 80 odst. 4 zákona o odpovědnosti za přestupky jej řádně poučil o tom, že pokud se na předvolání nedostaví bez náležité omluvy nebo bez dostatečného důvodu, bude ústní jednání provedeno bez jeho přítomnosti, a současně jej vyzval k předvolání svědků. Žalobce stvrdil převzetí předvolání svým podpisem. Dne 17. 10. 2018 byla správnímu orgánu I. stupně doručena plná moc k zastupování žalobce. V nařízeném termínu 31. 10. 2018 proběhlo ústní jednání i dokazování bez přítomnosti žalobce a jeho zmocněnce. Žádosti o prominutí zmeškání úkonu (ústního jednání dne 31. 10. 2018) nebylo vyhověno podle § 41 odst. 6 správního řádu, neboť nebylo prokázáno, že nastala překážka byla způsobena bez zavinění žalobce, a k odvolání žalobce bylo uvedené rozhodnutí potvrzeno. Žalovaný uvedl, že se žalobce, který byl řádně a včas předvolán k ústnímu jednání, nedostavil k jednání bez náležité omluvy nebo dostatečného důvodu, proto bylo ústní jednání provedeno. Zdůraznil, že bez ohledu na to, zda si účastník zvolí či nezvolí zmocněnce, je povinen se z nařízeného ústního jednání omluvit. Poukázal na to, že plná moc je účinná až ode dne jejího doručení správnímu orgánu. Žalobce byl tedy zastoupen až od 17. 10. 2018, odkdy byl i správní orgán I.

stupně povinen zasílat písemnosti zmocněnci ve smyslu § 34 odst. 2 správního řádu. Povinností správního orgánu však není opakovat úkony provedené před podáním plné moci. Uvedl, že žalobce měl o termínu ústního jednání svého zmocněnce vyrozumět.

10. Dále poukázal na to, že v odvolání uvedený návrh žalobce, aby byl vyslechnut on a paní H. M. a P. K., jejichž čestná prohlášení přiložil k odvolání, neshledal důvodným. Poukázal na to, že přestupek byl spolehlivě a hodnověrně zjištěn. Předjíždění ze strany žalobce v úseku dopravních značek „B 21a - Zákaz předjíždění” a „V 1a - Podélná čára souvislá” bylo řádně zdokumentováno v oznámení o přestupku i ve spisovém materiálu, včetně videozáznamu a fotodokumentace. Policie ČR zastavila vozidlo z důvodu předjíždění v zakázaném úseku a jako jeho řidiče ztotožnila žalobce. Jestliže žalobce uvedl až v odvolání, že vozidlo neřídil, přičemž odkázal na jmenované svědkyně, jde o obstrukční jednání.
11. Vzhledem k uvedeným skutečnostem žalovaný navrhl zamítnout žalobu jako nedůvodnou.

IV. Skutkové a právní závěry krajského soudu

12. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů v řízení podle části třetí hlavy první a druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s. ř. s.”), bez jednání za souhlasu účastníků v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. Při přezkoumání napadeného rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu věci v době rozhodování žalovaného správního orgánu, přičemž rozsah jeho přezkumu byl vymezen žalobcem v žalobních bodech (§ 75 s. ř. s.).

A) Skutkový stav věci:

13. Z obsahu předloženého správního spisu vyplynulo, že správní orgán I. stupně obdržel od Policie ČR, dopravního inspektorátu územního odboru Hradec Králové, Krajského ředitelství policie Královéhradeckého kraje (dále jen „policie”), oznámení ze dne 30. 8. 2018, o přestupku řidiče L. H., narozeného ..., bytem X, podle § 4 písm. c) a § 125c odst. 1 písm. f) bod 7 zákona o silničním provozu. V oznámení o přestupku je uvedeno, že dne 10. 8. 2018 bylo v 9:21 h. na silnici č. I/11 u Kratonoh zastaveno motorové vozidlo tovární značky Mercedes Benz GL 350, registrační značky X, barvy šedá-metal, které řídil pan L. H.. Dále se uvádí, že řidič dne 10. 8. 2018 v 9:20 h. na silnici č. I/11 před obcí Obědovice, ve směru jízdy na Hradec Králové, nerespektoval dopravní značku „B21a - zákaz předjíždění” a vodorovnou dopravní značku „V1a - podélná čára souvislá” a v 30,4 km předjížděl jiné motorové vozidlo. Alkohol byl vyloučen přístrojem Dräger. V úředním záznamu policie se uvádí, že poté, kdy službu konající policisté zastavili výše uvedené vozidlo, vyzval pprap. D. D. řidiče k předložení dokladů. Podle občanského a řidičského průkazu a osvědčení o registraci vozidla byl v osobě řidiče předmětného vozidla ztotožněn L. H., narozený ..., trvale bytem X. S řidičem byla provedena dechová zkouška, byla mu sdělena podstata dopravního přestupku a byl seznámen s obsahem oznámení o dopravním přestupku, k němuž se odmítl vyjádřit i jej podepsat. Součástí oznámení o přestupku je i videozáznam, který zobrazuje vozidlo šedé barvy značky Mercedes Benz GL 350, registrační značky, jak předjíždí jiné vozidlo v úseku, kde je na vozovce vodorovné dopravní značení. Fotodokumentace zobrazuje úsek silnice označený jako č. I/11 před obcí Obědovice ve směru na Hradec Králové s umístěnou svislou dopravní značkou Zákaz předjíždění.

14. Součástí správního spisu je výpis z karty řidiče s celkem 11 záznamy o přestupcích, dokládající, že žalobce se za poslední 3 roky před spácháním přestupku dopustil celkem 4 přestupků spočívajících v překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci.
15. Žalobce byl vyrozuměn správním orgánem I. stupně o zahájení správního řízení o přestupku, přičemž byl poučen o právu požádat o nařízení ústního jednání, je-li to nezbytné k uplatnění jeho práv. Dne 5. 10. 2018 byla správnímu orgánu I. stupně doručena žádost žalobce o nařízení ústního jednání ve věci, neboť měl za to, že právní kvalifikace jednání je vadná a děj neproběhl tak, jak je popsáno v oznámení.
16. Dne 10. 10. 2018 správní orgán I. stupně předvolal žalobce k ústnímu jednání ve věci na den 31. 10. 2018 v 13:00 hodin. V předvolání uvedl, že na daný termín předvolává svědky, konkrétně policisty pprap. D. a pprap. P.. Současně vyrozuměl žalobce o právu klást svědkům otázky a vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, a upozornil jej, že nedostaví-li se k nařízenému ústnímu jednání, bude mít správní orgán za to, že uvedeného práva žalobce nevyužívá a provede výslech svědků bez jeho přítomnosti. Zároveň byl žalobce upozorněn, že při uvedeném ústním jednání bude ukončeno dokazování a v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu bude dána žalobci možnost seznámit se před vydáním rozhodnutí se spisovým materiálem a vyjádřit se k podkladům před vydáním rozhodnutí. Pro případ omluvy byl žalobce v předvolání poučen o tom, že pro přijetí omluvy musí být omluva uplatněna včas, tj. zpravidla v okamžiku, kdy se osoba dozví o překážce, jež jí brání zúčastnit se ústního jednání, nejpozději však před začátkem ústního jednání, jakož i o tom, že omluva musí obsahovat konkrétní důležitý důvod a musí být řádně doložena. Žalobce si předvolání s vyrozuměním převzal osobně dne 22. 10. 2018.
17. Dne 17. 10. 2018 byla správnímu orgánu I. stupně doručena plná moc datovaná dnem 10. 10. 2018 a podaná na poštu dne 16. 10. 2018, kterou žalobce zplnomocnil Mgr. J.B., MBA, LL. M., ke svému zastupování před správním orgánem I. stupně ve věci přestupkového řízení sp. zn. P/2759/2018/OP/Beč.
18. Dne 31. 10. 2018 konal správní orgán I. stupně ve věci ústní jednání. Z protokolu o ústním jednání vyplynulo, že žalobce, jehož zastupuje Mgr. J. B., MBA, LL. M., se k ústnímu jednání bez omluvy nedostavil, ač byl řádně a včas předvolán, a nedostavil se ani jeho zástupce. S ohledem na úplnost podkladů měl správní orgán I. stupně za to, že nepřítomnost obviněného (žalobce) nebránila projednání skutku u ústního jednání a vyslechl jako svědky policisty pprap. D. D. a pprap. I. P.. Svědci vypověděli, že se dne 10. 8. 2018 při výkonu služby nacházeli v 9:20 h. v obci Obědovice, kde prováděli skrytý dohled nad silničním provozem. V 9:21 h. svědek D. zadokumentoval pomocí ruční videokamery přestupek řidiče vozidla zn. Mercedes Benz, jedoucího po silnici č. 11 ve směru na Hradec Králové. Přestupek spočíval v tom, že řidič vozidla předjížděl v zákazu předjíždění. Svědci shodně uvedli, že měli vozidlo od okamžiku zadokumentování přestupku až do okamžiku jeho zastavení stále na očích a vozidlo bylo po celou dobu v pohybu, nezastavilo. Ve vozidle se nacházel jen řidič, jehož totožnost byla ověřena podle předložených dokladů. Svědci dále potvrdili, že v místě dokumentace přestupku platí svislá dopravní značka zákaz předjíždění, která je doplněna podélnou čarou souvislou. Uvedli, že toto dopravní značení bylo viditelné, nepoškozené a v pořádku. Svědkyně P. sdělila, že úsek dopravního značení zkontrolovali a v den spáchání přestupku i pořídili fotodokumentaci. Svědek D. si nepamatoval, kdy přesně provedl fotografickou dokumentaci, avšak uvedl, že před pořízením videozáznamu zkontrolovali s kolegyní úsek, v němž se řidič pohyboval, a dopravní značení bylo v pořádku. Správní orgán I.

stupně následně provedl dokazování oznámením o dopravním přestupku, policejním úředním záznamem, oznámením o přestupku sepsaným na místě silniční kontroly, videozáznamem i fotodokumentací na CD ve spisu a výpisem z evidenční karty řidiče.

19. Dne 2. 11. 2018 vyzval správní orgán I. stupně zmocněnce Mgr. J. B., MBA LL. M., k doložení akceptace plné moci s tím, že z plné moci předložené žalobcem není zřejmé, zda ji zmocněnec přijal, a jelikož se k ústnímu jednání dne 31. 10. 2018 žalobce ani zmocněnec bez omluvy nedostavili, není správnímu orgánu zřejmé, zda zmocněnec plnou moc přijal.
20. Dne 15. 11. 2018 zmocněnec požádal ve smyslu § 41 správního řádu o prominutí zmeškání nařízeného ústního jednání. Vytkl správnímu orgánu I. stupně, že ač obdržel dne 17. 10. 2018 zplnomocnění zmocněnce, přesto jej nevyrozuměl o nařízeném ústním jednání, které proběhlo dne 31. 10. 2018. Měl za to, že nepřítomnost na jednání nebyla způsobena jeho zaviněním a že jej měl správní orgán, kterému bylo jeho zastoupení známo, vyrozumět o ústním jednání.
21. Usnesením ze dne 19. 11. 2018 správní orgán I. stupně rozhodl, že zmeškání termínu nařízeného ústního jednání se nepromítá, neboť nebylo prokázáno, že překážka, která nastala, byla způsobena bez zavinění žadatele.
22. Dne 20. 11. 2018 se žalobce dostavil ke správnímu orgánu I. stupně, nahlédl do spisového materiálu a pořídil si z něj fotokopie.
23. Dne 23. 11. 2018 správní orgán I. stupně vyrozuměl zmocněnce žalobce o ukončení dokazování a poučil jej o možnosti seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí, k čemuž stanovil termín dne 10. 12. 2018.
24. Dne 3. 12. 2018 podal žalobce prostřednictvím svého zmocněnce odvolání proti usnesení ze dne 19. 11. 2018 o neprominutí zmeškání úkonu - nařízeného ústního jednání v den 31. 10. 2018. Dne 10. 12. 2018 se žalobce ani zmocněnec k seznámení se s podklady pro rozhodnutí nedostavili.
25. Odvolání proti usnesení o neprominutí zmeškání úkonu bylo nadřízeným správním orgánem zamítnuto a usnesení potvrzeno rozhodnutím ze dne 4. 2. 2019, č. j. KUKHK-38112/DS/2018/DV-2, které nabylo právní moci dne 5. 2. 2019. Nadřízený správní orgán v něm dospěl k závěru, že žalobce nebyl poškozen na svých právech, jestliže správní orgán I. stupně nezaslal předvolání k nařízenému ústnímu jednání i jeho zmocněnci. S odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 10. 2015, č. j. 5 As 26/2014-19, nadřízený správní orgán zdůraznil, že plná moc je účinná ode dne jejího doručení správnímu orgánu a správní orgán I. stupně není povinen opakovat úkony provedené před jejím podáním.
26. Dne 8. 2. 2019 byla správnímu orgánu I. stupně doručena žádost zmocněnce žalobce o provedení výsledku žalobce před vydáním rozhodnutí ve věci, jakož i o provedení dalších důkazů, které obviněný předloží u výsledku. Dále zmocněnec žalobce požádal o seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí ve fázi po vydaném rozhodnutí o odvolání ve věci neprominutí zmeškání úkonu.
27. Dne 13. 2. 2019 vydal správní orgán I. stupně prvostupňové rozhodnutí.
28. Dne 7. 3. 2019 podal zmocněnec žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí odvolání, v němž namítl shodně jako v žalobě zásadní porušení práva účastníka řízení, spočívající v

nedodržení postupu podle § 36 odst. 3 správního řádu. Uvedl, že po zamítnutí odvolání proti rozhodnutí o neprominutí zmeškání úkonu - ústního jednání, mu nebyl stanoven nový termín k seznámení se s podklady pro rozhodnutí a vyjádření se k nim. Porušení téhož ustanovení spatřoval i v odmítnutí žádosti o provedení svého výslechu i výslechu dalších svědků. Současně s odvoláním žalobce předložil čestná prohlášení své a paní H. M. a P. K. s tím, že vozidlo v daný okamžik neřídil. Požádal, aby byl vyslechnut, a aby byly provedeny důkazy svědeckými výpověďmi jmenovaných osob, jelikož ze svědeckých výpovědí policistů vyplývá, že řidič vozidla byl ztotožněn pouze podle předložených dokladů. Z čestných prohlášení však vyplývá, že se dne 10. 8. 2018 od 8:30 do 10:00 účastnil obchodního jednání v sídle společnosti STAVOKA na adrese Kosice 130 s paní H. M. a P. K. a vozidlo, jímž byl přestupek spáchán, řídila jemu známá osoba, která měla k dispozici i jeho peněženku se všemi jeho osobními doklady. Jméno této osoby neuvedl.

29. Odvolání žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí žalovaný dne 13. 5. 2019 zamítl napadeným rozhodnutím.

B) Právní závěry:

30. Žalobce vytýkal žalovanému správnímu orgánu, že aproboval zásadní vady řízení před prvostupňovým správním orgánem, v jejichž důsledku bylo porušeno jeho právo na spravedlivý proces. Konkrétně uvedl, že správní orgán I. stupně porušil ustanovení § 38 odst. 2 správního řádu (pozn.: správně § 34 odst. 2 správního řádu), podle něhož je správní orgán povinen s výjimkou případů, kdy má zastoupený něco v řízení vykonat, doručovat písemnosti pouze zástupci. Žalobce nesouhlasil s tím, že ačkoli si byl správní orgán I. stupně od 17. 10. 2018 vědom, že se žalobce nechal v řízení zastoupit, nedoručil jeho zástupci předvolání k ústnímu jednání nařízenému na den 31. 10. 2018 a nevyrozuměl jej tak ani o konání výslechu svědků.
31. Zastoupení účastníka řízení na základě plné moci ve správním řízení je upraveno v ustanoveních § 33 a 34 správního řádu. Účastník si může zvolit zmocněnce, přičemž zmocnění může být uděleno pro celé řízení (§ 33 odst. 1 a 2 písm. b) správního řádu). Zmocnění je nutno prokázat správnímu orgánu písemnou plnou mocí (§ 33 odst. 1 správního řádu).
32. Je třeba rozlišovat dohodu o plné moci, která je dvoustranným (či vícestranným) právním jednáním, a pojem plné moci. Plná moc je již dlouhodobě považována za jednostranné právní jednání zmocnitele, které je adresováno třetím osobám, a jehož hlavní funkcí je prokázání (potvrzení) vzniku dohody o zastoupení mezi zmocnitelem a zmocněncem. Praktickým důsledkem uvedeného je závěr, že plná moc, která třetím osobám (zde správnímu orgánu) prokazuje dohodu o zastoupení, nemusí být „přijata“ (podepsána) zmocněncem, tedy není v ní třeba tzv. akceptační doložky (srov. např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 24. 2. 2010, sp. zn. 33 Cdo 4385/2007). Nejvyšší správní soud se k udělování plné moci a jejímu účinku vůči správnímu orgánu vyjádřil ve svém rozsudku ze dne 7. 4. 2011, č. j. 7 Azs 4/2011-55, v tom směru, že „udělení plné moci sice předchází smlouva o plné moci mezi zmocnitelem a zmocněncem, ale plná moc samotná je jednostranným právním úkonem, který má písemnou nebo protokolární formu a kterým zmocnitel vůči správnímu orgánu či soudu osvědčuje existenci a rozsah zmocněncova oprávnění za něj jednat. Absence podpisu zmocněnce na plné moci nezakládá její neplatnost, stejně jako absence jejího přijetí zmocněncem při udělení plné

moci ústně do protokolu.” Výzva správního orgánu I. stupně, aby zmocněnec doložil akceptaci plné moci, tedy byla nadbytečná. Současně je však z protokolu o ústním jednání ze dne 31. 10. 2018 patrné, že prvostupňový správní orgán vzal zastoupení žalobce zmocněncem na vědomí a k dodatečné výzvě zmocněnce, aby potvrdil přijetí plné moci, jej vedla skutečnost, že se žalobce ani zmocněnec bez omluvy k ústnímu jednání dne 31. 10. 2018 nedostavili.

33. Zásadní otázkou ve věci však je, zda byl správní orgán povinen opakovaně doručovat předvolání k nařízenému ústnímu jednání i zmocněnci poté, co se o zastoupení žalobce dozvěděl. Této otázce se již věnoval Nejvyšší správní soud, který uzavřel, že pokud si účastník řízení zvolí zmocněnce až poté, co mu bylo doručeno předvolání k ústnímu jednání, není třeba, aby správní orgán dodatečně zvolenému zástupci znovu doručoval samostatné předvolání. Naopak je plně na účastníkovi, aby zmocněnce o této skutečnosti vyrozuměl (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 4. 2014, č. j. 6 As 14/2014-24). Žalobce se tedy mylí, pokud namítá porušení svých procesních práv v důsledku skutečnosti, že správní orgán nezaslal dodatečně předvolání k ústnímu jednání také jeho zmocněnci. V okamžiku, kdy správní orgán I. stupně zaslal dne 10. 10. 2018 žalobci předvolání k ústnímu jednání na den 31. 10. 2018, nebylo správnímu orgánu o zastoupení žalobce nic známo. Soud se zcela ztotožňuje se závěrem, podle něhož pokud správní orgán neví o zmocněnci, protože mu plná moc nebyla doložena, nemůže se na ni účastník správního řízení zpětně odvolávat (srov. rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 27. 2. 2015, č. j. 17 A 69/2014-40). Bylo tudíž plně na žalobci, aby svého zmocněnce vyrozuměl o nařízeném ústním jednání na den 31. 10. 2018. Žalobce si převzal osobně dne 22. 10. 2018 předvolání k ústnímu jednání s vyrozuměním o právu klást svědkům otázky a vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Současně byl upozorněn, že nedostaví-li se k nařízenému ústnímu jednání, bude mít správní orgán za to, že uvedeného práva nevyužívá a provede výslech svědků bez jeho přítomnosti. Jestliže se následně žalobce bez omluvy k ústnímu jednání nedostavil, byl si vědom, že správní orgán může konat ústní jednání a provádět výslech svědků bez jeho přítomnosti. Lze rovněž odkázat na stranu 5 odůvodnění napadeného rozhodnutí, kde žalovaný vysvětlil, že zastoupení žalobce je „účinné” až ode dne doručení plné moci správnímu orgánu (v tomto případě dne 17. 10. 2018), a teprve od tohoto dne byly zasílány písemnosti zmocněnci podle § 34 odst. 2 správního řádu, správní orgán však nebyl povinen opakovat úkony předtím učiněné.
34. Žalobce dále namítl, že se žalovaný nevypořádal s odmítnutím důkazního návrhu spočívajícího ve výslechu obviněného. Nesouhlasil ani se způsobem, jakým se žalovaný vypořádal s jeho vyjádřením a s čestnými prohlášeními osob, která přiložil k odvolání spolu s návrhem na provedení důkazu jejich svědeckými výpověďmi. Namítl, že se s nimi žalovaný nijak nevypořádal a ani nezdůvodnil jejich neprovedení.
35. Z obsahu správního spisu je zřejmé, že žalobce neoznačil v průběhu řízení před správním orgánem I. stupně žádné konkrétní důkazy. V žádosti doručené správnímu orgánu I. stupně dne 8. 2. 2018 pouze uvedl, že se chce k celé věci vyjádřit, a že u svého výslechu předloží další důkazy. Ačkoli mohl zaslat správnímu orgánu své vyjádření písemně a uvést v něm i konkrétní návrhy na provedení důkazu, neučinil tak. Teprve v rámci odvolání uvedl, že se v okamžiku spáchání přestupku nacházel na jiném místě a že vozidlo řídil někdo jiný, kdo měl k dispozici jeho peněženku i jeho osobní doklady, aniž by však sdělil totožnost této osoby. Uvedenou překvapivou skutečnost hodlal doložit čestnými prohlášeními, respektive svědeckými výpověďmi, které dříve neoznačil. Též

soudu se jeví uvedený postup žalobce jako překvapivý, ne-li obstrukční, neboť mu nic nebránilo sdělit již na samém počátku řízení správnímu orgánu I. stupně, že měl vozidlo řídit někdo jiný. V žádosti ze dne 5. 10. 2018 však žalobce uvedl pouze, že právní kvalifikace jednání je vadná a že děj neproběhl tak, jak je popsáno v oznámení. Jak ovšem zdůraznil žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí, v řízení bylo jednoznačně prokázáno, že předmětné vozidlo, které policie zastavila z důvodu předjíždění na zakázaném úseku, řídil právě žalobce. Uvedená skutečnost vyplývá z oznámení o přestupku, z fotodokumentace a videozáznamu, jakož i ze svědeckých výpovědí službu konajících policistů, kteří řidiče vozidla po jeho zastavení ztotožnili. Podle občanského a řidičského průkazu a osvědčení o registraci vozidla byl v osobě řidiče předmětného vozidla ztotožněn L.H... Žalovaný se s předloženými důkazními návrhy žalobce dostatečně vypořádal na straně 6 napadeného rozhodnutí. Soud se zcela ztotožňuje se závěrem žalovaného, že za situace, v níž byl skutkový stav již bez pochyb zjištěn na základě provedených důkazů a podkladů ve spise, by byl výslech jmenovaných osob již zcela nadbytečný. Nález Ústavního soudu ze dne 16. 2. 1995, sp. zn. III ÚS 61/1994, na nějž odkazoval žalobce, není v dané věci přílehavý, neboť žalobce měl možnost vyjádřit se k provedeným důkazům a navrhnout další důkazy, a žalovaný správní orgán pak ve svém rozhodnutí vyložil, z jakých důvodů nepřistoupil k provedení žalobcem navržených důkazů.

36. K uplatnění práv obviněného (žalobce) nebylo nezbytně nutné jeho výslech provést (§ 82 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky). Správní orgán I. stupně proto nepochybil, pokud ani dodatečně nepřistoupil k výsledku obviněného, který se k ústnímu jednání dne 31. 10. 2018 sám bez omluvy nedostavil.
37. Důvodnou neshledal soud ani námitku, podle níž nebyl žalobce v rozporu s § 36 odst. 1 a 3 správního řádu vyzván k seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí poté, kdy bylo rozhodnuto o odvolání proti nevyhovění jeho žádosti o prominutí zmeškání úkonu (nařízeného ústního jednání).
38. Podle § 36 odst. 1 správního řádu nestanoví-li zákon jinak, jsou účastníci oprávněni navrhnout důkazy a činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí; správní orgán může usnesením prohlásit, dokdy mohou účastníci činit své návrhy. Podle odst. 3 věty první téhož ustanovení, nestanoví-li zákon jinak, musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí; to se netýká žadatele, pokud se jeho žádosti v plném rozsahu vyhovuje, a účastníka, který se práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí vzdal. Odst. 2 citovaného ustanovení pak klade důraz na právo účastníka vyjádřit v řízení své stanovisko.
39. Podkladům pro vydání rozhodnutí se věnuje ustanovení § 50 správního řádu. Odstavec 1 neuvádí vyčerpávající (taxativní) výčet, nýbrž výčet příkladný (demonstrativní). Jedná se zejména o návrhy účastníků, důkazy, skutečnosti známé správnímu orgánu z úřední činnosti, podklady od jiných správních orgánů nebo orgánů veřejné moci, jakož i skutečnosti obecně známé. Zásadně pro správní orgán nemá žádný podklad vyšší závaznost než jiný podklad a správní orgán je povinen hodnotit všechny podklady podle své úvahy a pečlivě přihlídnout ke všemu, co vyšlo v řízení najevo (srov. § 50 odst. 4 správního řádu).
40. S žalobcem lze souhlasit, pokud uvádí, že podklady pro vydání rozhodnutí a důkazy nejsou totéž. Zásadní však je, že se žalobce domáhal stanovení nového termínu seznámení

se s podklady pro vydání rozhodnutí podle § 36 odst. 3 správního řádu poté, kdy bylo zamítnuto jeho odvolání ve věci žádosti o prominutí zmeškání úkonu. K původnímu termínu seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí dne 10. 12. 2018 se žalobce ani jeho zmocněnec nedostavili, ačkoli byl zmocněnec o termínu včas vyrozuměn. Klíčovou je tedy otázka, zda bylo nutné vyzvat žalobce opětovně k seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí poté, kdy byl spis doplněn o odvolání žalobce proti rozhodnutí o neprominutí zmeškání úkonu, o rozhodnutí odvolacího orgánu o něm a o návrh žalobce na provedení dalších důkazů. Žalobce nesouhlasil s tím, že odvolání ve věci prominutí zmeškání úkonu, rozhodnutí o takovém odvolání ani dodatečně učiněný návrh na dokazování nejsou podklady pro rozhodnutí.

41. Ustanovení § 50 správního řádu nelze vykládat v tom smyslu, že veškerý obsah spisového materiálu tvoří podklady pro vydání rozhodnutí ve věci. Při určení konkrétních podkladů pro vydání rozhodnutí v dané věci je rozhodné, zda se jedná o relevantní informace pro dané rozhodnutí, tedy zda jde o takové údaje, které mohou přispět ke zjištění stavu věci (k vydání meritorního rozhodnutí). Obecně lze totiž říci, že podkladem mohou být všechny druhy informací, údajů a skutečností, které mohou přispět ke zjištění stavu věci (srov. H., D., § 50 [Výčet, opatřování a hodnocení podkladů]. In: P., L., H.D., R., F., M., D., Správní řád. 2. vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2020, s. 297.).
42. Ze shora uvedené definice podkladů pro vydání rozhodnutí je patrné, že odvolání ve věci prominutí zmeškání úkonu ani rozhodnutí o takovém odvolání by nemohly přinést z hlediska zjišťování skutkového stavu ve věci nic nového. Tyto dokumenty nepojednávají o skutečnostech rozhodných o vině pachatele přestupku ani o skutečnostech zásadních pro uložení správního trestu za přestupek. Nebylo proto nutné pohlížet na ně jako na podklady pro vydání meritorního rozhodnutí. Co se týče návrhu žalobce na doplnění dokazování (žádost žalobce ze dne 8. 2. 2019), jednalo se o písemnost, v níž žalobce neuváděl k věci nic konkrétního. Žalobce v této žádosti nenavrhoval provedení výslechu žádných svědků ani neuvedl, k prokázání jaké skutečnosti by jejich výslech měl směřovat. Jednalo se o obecnou žádost, v níž požádal o provedení svého výslechu s tím, že až u výslechu sdělí (předloží) další důkazy, aniž by uvedl bližší okolnosti. Nebylo tedy důvodu považovat takovou žádost za podklad pro vydání meritorního rozhodnutí, protože z ní není zřejmé, z jakého důvodu by mohla přispět ke zjištění stavu věci. Žalovaný tedy nepochybil, pokud uvedené písemnosti nepovažoval za podklady pro vydání rozhodnutí ve smyslu § 50 správního řádu, a pokud potvrdil jako správný postup prvostupňového správního orgánu, který vyčkal na rozhodnutí nadřízeného správního orgánu o odvolání proti usnesení o neprominutí zmeškání úkonu, a poté ihned ve věci rozhodl.
43. Žalobcem odkazovaný náleží Ústavního soudu ze dne 12. 10. 2000, sp. zn. III. ÚS 58/2000, se na projednávaný případ nevztahuje, neboť se týkal skutkově odlišné věci. V citovaném nálezu totiž účastník řízení opakovaně navrhoval provedení určitého důkazu, jehož provedení mohlo mít zásadní vliv na posouzení skutečnosti, zda z jeho strany došlo k porušení právních povinností. Tím, že správní orgán navrhovaný důkaz neprovedl ani se s jeho odmítnutím ve svém rozhodnutí dostatečně nevypořádal, odepřel účastníku ústavně zaručené právo na spravedlivý proces. Jak ovšem uvedl soud již v rámci vypořádání námítky spočívající v tom, že se žalovaný nevypořádal s žalobcovými důkazními návrhy, v této věci se žalovaný s důkazními návrhy žalobce vypořádal

dostatečným způsobem. Za situace, v níž byl skutkový stav zjištěn na základě provedených důkazů a podkladů ve spise bez pochybností, zejména co se totožnosti řidiče předmětného vozidla týče, jevil se výslech jmenovaných osob zcela nadbytečným.

44. S ohledem na shora uvedené důvody krajský soud žalobu zamítl jako nedůvodnou ve smyslu § 78 odst. 7 s. ř. s.

V. Náklady řízení

45. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, a proto nemá ani právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný náhradu nákladů řízení nepožadoval a z obsahu správního spisu ani nevyplývá, že by mu v průběhu řízení před krajským soudem vznikly nějaké náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 4. prosince 2020

JUDr. Ivona Šubrtová v. r.
samosoudkyně